

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Maciejewska-Papież

Protokolant: apl. radc. Martyna Kultys

przy udziale oskarżyciela publicznego aspiranta Krzysztofa Rzyskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017r.,

sprawy **P. C.**

obwinionego o wykroczenie z art. 86 § 1 kw.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 6 lipca 2016r., sygn. akt. VI W 516/15

1. Na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. w zw. z art.5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. uchyla zaskarżony wyrok i postępowanie przeciwko P. C. o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. umarza.
2. Na podstawie art. 118 § 2 k.p.s.w. kosztami procesu w całości obciąża Skarb Państwa.

Dorota Maciejewska-Papież

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, wyrokiem z dnia 06 lipca 2016r., sygn. akt VI W 516/15, uznał obwinionego P. C. za winnego tego, że w dniu 24.09.2014r w S. na ul. (...) (K-92) kierując pojazdem marki D. o nr rej. (...) w czasie zmiany pasa ruchu doprowadził do kolizji z kierującą pojazdem marki M. o nr rej. (...) po czym oddalił się z miejsca zdarzenia, tj. czynu z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art.86 §1 kw wymierzył mu karę 500 zł grzywny.

Jednocześnie też Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł obwiniony zaskarżając orzeczenie w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie w sprawie obwinionego należało umorzyć z uwagi na przedawnienie karalności zarzucanego mu wykroczenia.

Stosownie do art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Czyn zarzucany obwinionemu miał zostać popełniony dnia 24.09.2014r., przy czym z uwagi na wszczęcie postępowania w dniu 23.04.2015 r. (k. 31) roczny termin przedawnienia jego karalności wydłużony został do lat 2, upływał on zatem dnia 24.09.2016r.

Nieprawomocny wyrok wobec P. C. zapadł wprawdzie przed upływem tego terminu, jednakże rozpoznanie apelacji obwinionego od wyroku Sądu I instancji przed ustaniem karalności czynów okazało się niemożliwe, albowiem sama apelacja została skutecznie złożona i przesłana sądowi odwoławczemu już po owym wskazanym terminie przedawnienia.

Postępowanie w sprawie obwinionego nie zostało tym samym prawomocnie zakończone w terminie wskazanym w art. 45 § 1 kw.

Zgodnie z art. 5 § 1 pkt 4 kpw postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza się, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania. W przypadku, gdy ujemna przesłanka procesowa określona w tym przepisie ujawni się w toku postępowania przed Sądem odwoławczym, sąd ten uchyla zaskarżone orzeczenie, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 104 § 1 pkt 7 kpw).

Przedawnienie orzekania nie stoi wprawdzie na przeszkodzie uniewinnieniu obwinionego od zarzucanego mu wykroczenia (vide m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2006 r., sygn. akt II KK 34/06, LEX nr 192978), jednakże podstawy ku temu nie wyłoniły się w rozpoznawanej sprawie. Zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje na oczywistą bezzasadność zarzutu zawartego we wniosku o ukaranie. Obwiniony nie przedstawił zarazem w apelacji jakichkolwiek konkretnych argumentów, które przemawiałyby za przyjęciem, że Sąd I instancji nieprawidłowo ocenił zebrany materiał dowodowy (w szczególności by ignorował czy celowo pomijał określone dowody) i wyprowadził z niego błędne wnioski.

Korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 436 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw Sąd Okręgowy odstąpił w tym stanie rzeczy od szczegółowego badania sprawy, albowiem byłoby to bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zgodnie z art. 104 § 1 pkt 7 kpw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw i art. 45 § 1 kw uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie przeciwko P. C..

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 2 kpw.

Dorota Maciejewska-Papież